गिरिजानि देशजानि नानापुष्पाण्यतःपरम् ।" सारदायाम् "कमले करवीरे द्वे कुमुदे तुलसीद्वयम् । जातीद्वयं केतके द्वे कह्लारं चम्पकोत्पले । कुन्दमन्दारपुन्नागपाटालानागचम्पकम् । आरग्वधं कर्णिकारं जयन्ती नवमालिका । सौगन्धिकं सकोरण्टं पलाशाशोकमल्लिकाः । धुस्तूरं सर्जकं विल्वमर्जुनं मुनिपुष्पकम् । अन्यान्यपि सुगन्धीनि पत्रपुष्पाणि देशिकैः । उपदिष्टानि पूजायामाददीत विचक्षणः" । योगिनीतन्त्रे ७ पटले "शृणु देवि ! प्रवक्ष्यामि पुष्पाध्यायं समासतः । ऋतुकालोद्भवैः पुष्पैर्मल्लिकाजातिकुङ्कुमैः । सितरक्तैस्तथापुष्पैर्नीलपद्मैश्च पाण्डुरैः । किंशुकैस्तगरैश्चैव जवाकनकचम्पकैः । बकुलैश्चैव मन्दारैः कुन्दपुष्पैः कुरुण्डकैः । धुस्तूरकादियुक्तैश्च बन्धूकागस्त्यसम्भवैः । मदनैः सिन्धुवारैश्च दूर्वाङ्कुरसुकोमलैः । मञ्जरीभिः कुशानाञ्च विल्वपत्रैः सुकोमलैः" तत्रैव ६ पटले "तुलसीद्वे मालतीद्वे तमालामलकी तथा । पुन्नागं मुनिपुष्पञ्च मल्लिकाञ्च निवेदयेत् । करवीरस्य कुसुमैर्येऽर्चयन्ति जनार्द्दनम् । दर्शनात्तस्य देवेशि ! नरकाग्निः प्रणश्यति" । करवीरादिमाहात्म्यं पूरश्चरणरसोल्लासे १० पटले "करवीरं जवा देवि ! स्वयं काली न चान्यथा । तारा च अपरा चैव स्वयं त्रिपुरसुन्दरी" । तथा "करवीरजवामूले तुलस्या नगनन्दिनि । यदि प्राणांस्त्यजेद्देवि ! माहात्म्यं तस्य सुन्दरि ! । वक्त्रकोटिशतेनापि जिह्वाकोटिशतेन च । वर्णितुं तस्य माहात्म्यं न शक्नोमि कदाचन" । "शुक्लं कृष्णं तथा पीतं हरितं लोहितं तथा । करवीरं महेशानि ! जवापुष्पं तथैव च । स्वयं काली महामाया स्वयं त्रिपुरसुन्दरी । अनादरं न कर्त्तव्यं कृत्वा च नरकं व्रजेत्" । दशमपटले "कृष्णापराजिता साक्षाद्भद्रकाली न संशयः । करवीरञ्च भुवना द्रोणं भुवनसुन्दरी । जवा साक्षाद्भगवती सर्वविद्यास्वरूपिणी । ये साधका जगन्मातरर्च्चयन्ति शिवप्रियाम् । एतैश्च कुसुमैश्चण्डि ! स शिवो मात्र संशयः । येनार्चिता जगद्धात्री द्रोणकृष्णजवादिभिः । राजसूयाश्वमेधाद्यैर्वाजपेयाग्निहोत्रकैः । फलं यज्जायते चण्डि ! तत् सर्वं कुसुमार्चनात् । जवाद्रोणं तथा कृष्णामालूं करवीरकम् । साक्षाद्ब्रह्मस्वरूपञ्च महादेव्यै निवेदयेत् । श्वेतचन्दनसंयुक्तं रक्तचन्दनलेपितम् । यो दद्याद्भक्तिभावेन स विश्वेशो न संशयः" । अथ कामनाभेदे पुष्पविशेषः तत्रैव "करवीरस्य माष्यस्य सहस्राणि ददाति यः । स कामान् प्राप्य चाभीष्टान् देवीलोके महीयते । तथैककरवीरेण पद्मानां द्वे सहस्रके । महाघोरे महोत्पाते महापदि च सङ्कटे । महादुःखे महारोगे महाशोके महाभये । पूजयेत् कालिकां तारां भुवनां षोड़शीं शिवाम् । बालां छिन्नाञ्च बगलां धूमां भीमां करालिनीम् । कमलामन्नपूर्णाञ्च दुर्गां दुःखविनाशिनीम् । सर्वविद्या जवाद्रोणकरवीरैर्मनोहरैः । मालूरपत्रैः कृष्णाभिः कृष्णां संपूज्य भूतले । साधकेन्द्रो महेशानि ! भवेन्मुक्तो न संशयः" । मुण्डमालायां दशमपटले "जवापुष्पैर्द्रोणपुष्पैः करवीरैर्मनोहरैः । कृष्णापराजितापुष्पैरब्जैश्च मुनिपुष्पकैः । पूजयेत् परया भक्त्या चण्डिकां परमेश्वरीम्" । योगिनीतन्त्रमत्स्यसूक्तयोः "येऽर्चयन्ति जनाध्यक्षं करवीरैः सितासितैः । चतुर्युगानि देवेशि ! प्रीतो भवति माधवः । "बकपुष्पं च जातिस्तु तथा रुद्रजटस्य च । वाजपेयस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति नान्यथा । सर्वेषामेव पुष्पाणां प्रवरं नीलमुत्पलम् । नीलोत्पलसहस्रेण यस्तु मालां प्रयच्छति । दुर्गायै विधिवद्देवि ! तस्य पुण्यफलं शृणु । वर्षकोटिसहस्राणि वर्षकोटिशतानि च । देव्या अनुचरो भूत्वा रुद्रलोके महीयते" । मुण्डमालायाम् "लक्षाणां महिषैर्मेषैरजैर्दानैर्मखैः शुभैः । पूजिता सा जगद्धात्री यद्येषा कुसुमार्चिता । माहात्म्यञ्चैव कृष्णायाः कृष्णा जानाति कृत्स्नशः । तदर्द्धञ्चाप्यहं देवि ! तदर्द्धं श्रीपतिः सदा । तदर्द्धमब्जजन्मा वै तदर्द्धं वेदसाधकः । अन्यपुष्पस्य माहात्म्यं संक्षेपाद्वच्मि शङ्करि ! । पृथिव्या मण्डले स्वर्गो वैकुण्ठे कालिकापुरे । जवादिकरवीरैश्च दलैः किं किं फलं लभेत् । न जानाति जगद्धात्री को वेद पार्वतीं विना । करवीरैः श्वेतरक्तैरक्तचन्दनमिश्रितैः । पूजयेत् क्ष्मातटे यस्तु स विश्वेशो भवेद्ध्रुवम् । कृष्णापराजितापुष्पैर्यस्तु देवीं प्रपूजयेत् । सोऽश्वमेधसहस्राणां फलं प्राप्य शिवां व्रजेत् । महाविपत्तौ यो दद्याज्जवां कृष्णापराजिताम् । द्रोणं वा करवीरं वा स गच्छेत् कालिकापुरम्" । तत्रैव "किञ्च पाद्यैः किञ्च वाद्यैर्नैवेद्यैः किञ्च पूजनैः । मधुदानैर्मधुपर्कैः कुम्भकैः किञ्च रेचकैः । पूरकैः किञ्च वा ध्यानैः प्राणायामैश्च किञ्च वा । किं जपैः किं तपोभिर्वा मत्स्यैर्मांसैश्च पञ्चभैः । किमन्यमन्त्रैः किं